

munalbestyrelserne en saadan Ret til at modsætte sig disse Bestemmelser i Politivedtægten, maatte erkende, at der kunde fremkomme praktiske Ulemper ved at indrømme Communalbestyrelserne den fulde Myndighed; men, medens ikke Alle have deelt denne Mening, har man dog samlet sig, idet Usikkerheden af at faae Loven gennemført gjorde, at man maatte gaae saa vidt som muligt for at fjerne de Hindringer, den Modstand, som maatte kunne møde den. De Herrer ville finde, at disse Anskuelser have faaet deres Udtryk i de to Ændringsforslag til Lovens § 3, under Nr. 3 og Nr. 4. Ændringsforslaget under Nr. 3, der er stillt af et Fleertal i Udvalget, gaaer ud paa, at det i Politivedtægten skal bestemmes, hvilke Udgifter, foranledigede ved hvad der er optaget i Vedtægten, der skal afholdes af Communens Kasse, og hvilke andetstedsfra, og dette Fleertal har da meent, at med Hensyn til de Foranstaltninger, der skulde kunne medføre Udgifter for Communens Kasse, maatte Communalbestyrelserne have en ubetinget Ret til at erklære: denne Bestemmelse ville vi ikke have optaget. Dette er Fleertallets Mening, men idet jeg ikke hører til dette Fleertal, tør jeg afholde mig fra yderligere at gaae ind paa den Motivering, som er givet deraf i Betænkningen, idet jeg kan forudsætte, at dette Fleertal selv vil motivere Ændringsforslaget under Nr. 3. Derimod ere med Undtagelse af to af Udvalgets Medlemmer alle enige i, at der bør tilstaaes Communalbestyrelsen en Ret til at gjøre Indsigelse imod Bestemmelser i Politivedtægten, angaaende de under Litra c og d omhandlede Forhold, saaledes, at Indsigelser fra Communalbestyrelsen derimod bevirke, at der ikke kan optages Noget derom i Vedtægten. De Herrer ville see, at af disse Litra, som jeg nævnte, gaaer c ud paa Tilsyn med løsagtige Fruentimmer, og d paa, hvad der angaaer Reenlighed. Det, som har bestemt Udvalgets Medlemmer med Undtagelse af disse to, som jeg nævnte, til at holde fast herpaa, er hvad Litra c angaaer, den Overbevisning, at, medens det i nogle Kjøbstæder kan være rigtig at have Bestemmelser gennem en Politivedtægt med Hensyn til det Forhold, som jeg nævnte, løsagtige

Fruentimmer, kan der være mangfoldige Kjøbstæder, hvor Communalbestyrelsen maa ønske, at der ikke kommer nogen Bestemmelse i denne Retning, og skjøndt man vistnok vil nære den sikkre Overbevisning, at en Justitsminister ikke vilde optage i Politivedtægten Noget angaaende denne Gjenstand, naar Communalbestyrelsen bestemt modsatte sig det, har man dog anseet det for ønskeligt, at en Bestemmelse herom blev optagen i Loven. Der er flere Hensyn, som jeg ikke skal dvæle ved, der kunne bevirke dette, men jeg tør dog fremhæve, at ialfald kunde en Politimesters Anskuelser om den retteste Fremgangsmaade let komme til at udøve en Indflydelse, som man maatte ønske ikke var istand til at fremkalde en Regel af saadan Natur. Hvad der ogsaa taler for Ændringsforslaget med Hensyn til Litra c, er, at den bestaaende Sundhedslovgivning, hvad Erfaringen tilstrækeligt har viist, allerede med Hensyn til et Sygdomsønde, som det er af stor Vigtighed at sætte en Grænse for og forebygge, giver Politimesteren væsentlig Leilighed til at kunne arbejde hen til Forebyggelse og Helbredelse af dette Onde. Med Hensyn til Litra d, hvad der angaaer Reenlighed, vil det vistnok være næsten overflødig at bemærke, at der til at give Forskrifter i denne Retning udtræves et nøie Kjenndskab til de stedlige Forhold, og at dette nøie Kjenndskab fremfor Alt maa sættes istand til at kunne have nogen Formening om, hvorvidt der bør optages nogen Bestemmelse derom eller ikke, og heller ikke tror jeg, at det vil findes at have nogen særlig Betænkethed at udelade en Bestemmelse herom, naar Communalbestyrelsen ønsker det. Jeg skal imidlertid tilføie, hvad der ogsaa er blevet udhævet i Betænkningen, at i alt Fald den bestaaende Lovgivning angaaende Politiets Forpligtelse til at vaage over Reenlighed er i saa høi Grad omfattende og ikke blot er talrig, men ogsaa gaaer i en saadan Detail, at selv hvor der ikke kom nogen saadan Bestemmelse ind i Politivedtægten, vilde ikke nogen Politimester savne det Fornødne for med Kraft at kunne gribe ind og foretage, hvad der var nødvendigt for Reenligheds Skyld i Kjøbstæderne, og det virkelig ikke blot for Kjøbstadens Gader og Stræder, men ogsaa tildeels med Hen-